

Bilag D.

FREDERIKSBERG KOMMUNALBESTYRELSE.

København, den 11. Februar 1935.

Til Indenrigsministeriet.

I Skrivelse af 27. f. M. har Ministeriet samtidig med at meddele Kommunalbestyrelsen, at det af Indenrigsministeren under 23 August f. A. nedsatte Udvalg, som skulde undersøge, under hvilke Former Gentofte Kommune maatte kunne indpasses i en „Udlignings“-Ordning mellem Københavns Kommune paa den ene Side og Frederiksberg Kommune paa den anden, har afsluttet sit Arbejde, anmodet Kommunalbestyrelsen om at udtale sig om den af dette Udvalg og den af den københavnsk-frederiksbergske Embedsmands-Kommission afgivne Betænkning. I den Anledning skal Kommunalbestyrelsen fremsætte følgende Bemærkninger:

Baggrunden for saavel Kommissionsarbejdet som Udvalgsarbejdet er Københavns Kommunes Krav om, at de Udgifter, som den sidste Snes Aars stærke Befolkningsstiltvækst har forvoldt, og som fortrinsvis har været baaret af Københavns Kommune, fordi denne som Hjemsted for Størstedelen af Landets Fabriksindustri, Størhandel og Søfart i hvert Fald periodevis har maattet optage en meget betydelig Indvandring, fordeltes mere ligeligt paa de Kommuner, som danner det egentlige Hovedstadsomraade. Da Størstedelen af de tilflyttede er unge og ubemidlede, har Forøgelsen i Skatteindtægt ikke holdt Maal med Udgiftsstigningen, og omvendt har Forbedringen af Jernbanernes Nærtrafik og den stigende Anvendelse af Automobileer forstærket Udflytningen fra Københavns ældre Bydele til dels Omegnens Villakvarterer, dels fjernere beliggende Landkommuner. Der er da opstaaet en tiltagende „Spænding“ mellem Kommunens Forpligtelser og dens Evne til at svare til disse.

Allerede for en halv Snes Aar siden foreslog Københavns Kommunalbestyrelse under Henvisning til disse Forhold Frederiksberg Kommunalbestyrelse at lade sig repræsentere i et af de to Kommuner nedsat Fællesudvalg, som skulde beskæftige sig med det Krav, som Københavns Kommune saaledes havde fremsat. Forslaget tiltraadtes fra frederiksbergske Side, men Udvalgs-Forhandlingerne, som strakte sig over nogle Aar, endte resultatløst. Da Indenrigsministeren derefter i 1930 besluttede at nedsætte den nævnte Embedsmands-Kommission, som skulde undersøge, „i hvilket Omfang økonomiske, sociale, tekniske og andre Forhold mellem Københavns og Frederiksberg Kommuner maatte gøre et nærmere kommunalt Fællesskab mellem de to Kommuner ønskeligt“, udpegede vi 4 af Kommissionens Medlemmer. De paagældende, som indtog eller havde indtaget ledende Poster i Kommunens Forvaltning, fik intet Mandat til at handle paa Kommunalbestyrelsens Vegne, og de Synspunkter, som de har fremsat i Kommissionens Betænkning, er derfor heller ikke bindende for Kommunalbestyrelsen. Dette understreges ogsaa i deres afsluttende Udtalelser. Det hedder her, at det maa „tilkomme de ansvarlige Kommunalbestyrelser“ at tage Standpunkt til det Forslag, i hvilket Kommissionsarbejdet udmunder. Kommunalbestyrelsen har ment, at der kunde være Grund til her at nævne dette, da den foreliggende Embedsmands-Indstilling ofte fejlagtigt betragtes som identisk med en Kommunalbestyrelses-Indstilling.

I den forløbne Tid har Kommunalbestyrelsens Flertalsgruppe stadig for sit Vedkommende gjort gældende principielt, at den i al Almindelighed maatte anse Københavns Kommune for at være uberettiget til at stille det omhandlede Krav, eftersom de Vanskeligheder, som Københavns Kommune havde mødt, i Virkeligheden skrev sig fra *Landets Kommunalinddeling som saadan*. Denne Betragtningens Rigtighed synes Regeringen da ogsaa for sit Vedkommende at have erkendt, siden den nu agter at tilvejebringe Betingelser for at gennemføre en omfattende „Lands-Udligning“ af en Del af de kommunale Udgifter (se Bemærkningerne til det i Folketinget under 29.